

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10270** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закон за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ във вр. с чл. 145 и сл. Административнопроцесуален кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на П. Ц. Ц. срещу Заповед № 226з-732/11.07.2025 г. на Началника на 02 Районно управление /РУ/ - Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.
Твърди се, че заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушение, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Не били спазени разпоредбите на чл. 206, ал. 2 и чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Вмененото „неизпълнение на служебни задължения“ изисквало конкретизация – кои са конкретните задължения, по какъв начин са вменени и чието неизпълнение би ангажирало дисциплинарна отговорност. В случая имало пълна неяснота относно дисциплинарното нарушение и неговата правна квалификация. Заповедта била издадена в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Моли същата да бъде отменена. Претендира разноски.
В съдебно заседание жалбоподателят П. Ц. Ц., редовно уведомен, се явява лично и се представлява. Чрез процесуалния си представител сочи, че дисциплинарна наказващият орган е посочил инструкция, която е отменена поради неефективност, а при определяне на наказанието не е обсъдил формата на вината, обстоятелствата и настъпилите последици. Моли оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.
Депозирани са писмени бележки. Изложени са подробни съображения неспазване на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Твърди, че в доклада са посочени като нарушени чл. 26, ал. 1 и ал. 2 и чл. 29, ал. 1 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност, а в оспорената заповед – чл. 31, ал. 1 от същата инструкция, като нито една от нормите не можело да бъде нарушена от Ц., тъй като не му вменявала задължение. С чл. 31, ал. 1 от инструкцията се

посочвали длъжностните лица, които писмено разпореждат разстановка на сили и средства за денонощието, т.е. компетентността да се издаде приложената заповед № 513з-1079/03.02.2025 г. Не били обсъдени и възраженията на екипа, натовареността му, липсата на почивка и предаването на резултатите. Дадените от Ц. обяснения не били обсъдени от комисията и от ответника. Формално била спазена разпоредбата на чл. 206 ЗМВР. Моли оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът Началник на 02 РУ - СДВР, редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена по изложените в писмения отговор съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Направено е и възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от докладна записка от 05.03.2025 г. на полицейски инспектор в група ОКППД на 01 сектор ООД-ООП-СДВР, при осъществен контрол на силите от група ООР към 02 РУ-СДВР за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на 11.02.2025 г. чрез „Автоматизирана система за локализация и визуализация на мобилни единици в МВР“ са констатирани по-ранно напускане и незаемане на установъчните пунктове /УП/ от ППГ-200. Установява се, че провереният екип е в състав младши експерт П. Ц. Ц. – командир на отделение, и младши инспектор Д. Г. – полицаи в група ООР към сектор ОП при 02 РУ – СДВР със служебен автомобил СВ 1925 ТА. Същите са заели УП-4, разпоредено за заемане за времето от 18:00 ч. до 18:30 ч. в [населено място], [улица], в локалното платно пл. „Лъвов мост“, но са напуснали в 18:20 ч.

На 07.04.2025 г. е дадено писмено сведение от лицето П. Ц. Ц., което заявява, че причината за напускане на разпореденото за заемане място по-рано е месечно неразположение на колежката му Г.. Същото не описали в информационната карта, а посочили – служебна необходимост.

На 07.04.2025 г. е дадено писмено сведение от лицето Д. Г., което заявява, че причината за напускане на разпореденото за заемане място по-рано е месечното ѝ неразположение. Същото приели, че не е уместно да се опише в информационната карта, а посочили – служебна необходимост.

Видно от доклада от 30.04.2025 г. на началник група „ООР“ при сектор „ОП“ към 02 РУ-СДВР полицейските служители от екипа на ППГ-200 са напуснали УП-4, разпоредено за изпълнение за времето от 18:00 ч. до 18:30 ч., в 18:20 ч., с което са нарушили указание за изпълнение на ППД в 02 РУ /разпоредени по време на проведен инструктаж УП/, изготвено съгласно чл. 29, ал. 1 /за всеки участък за обслужване се изготвя указание за изпълнение на ППД – образец приложение № 2/, ал. 2 „указанията по ал. 1 се утвърждават от съответните длъжностни лица по чл. 26, ал. 1 и ал. 2“, ал. 3 „в указанията по ал. 1 се посочват: т. 6 ред за изпълнение на ППД /УП с определени граници за изпълнение на конкретни задачи и смяна на нарядите/ от Инstrukция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност и т. 4.5 „Началниците на РУ СДВР и началниците на ООП и ОСПОСВОР – СДВР при разпореждане на разстановката на силите и средствата за денонощието съгласно чл. 31, ал. 1 от цитираната Инstrukция да определят УП, които да са съобразени с интерактивната карта на престъпността. За всеки наряд /патрул и подвижна полицейски група/ от единната разстановка на смяна да се определят по 4 броя УП с продължителност от 30 минути с определени граници за изпълнение на конкретни задачи, от Заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова дейност от структурните звена в състава на СДВР.

Със заповед № 226з-466/30.04.2025 г. на Началник на 02 РУ - СДВР е образувана проверка по реда на чл. 205, ал. 2 ЗМВР на информацията, съдържаща данни за небрежно и непълно изпълнение на служебни задължения, като в заповедта е посочено, че данните са за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР, съставомерно по чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗМВР, за което се предвижда налагането на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Определен е състав на комисията, на който е възложена проверката, като е определен срок за обективизиране на резултатите в писмена справка. Заповедта е връчена на младши експерт П. Ц. Ц. – командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ при сектор „Охранителна полиция“.

На 09.05.2025 г. е връчена покана на П. Ц. Ц., с която същият се информира за образуваното дисциплинарно производство спрямо него, за наличието на данни за нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР, съставомерно по чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗМВР, за което се предвижда налагането на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, както и за възможността да участва в производството, да представи доказателства, да направи искания, бележки и възражения, да даде обяснения. На 14.05.2025 г. е дадено сведение от П. Ц. Ц., че се придържа към даденото по-рано от него по случая сведение.

Със заповед № 226з-576/30.05.2025 г. на Началник на 02 РУ – СДВР срокът на проверката спрямо П. Ц. Ц. е удължен до 30.06.2025 г., като същият е информиран за това с покана от 03.06.2025 г.

Резултатите от проверката са обективизирани в справка от 24.06.2025 г., върху която е отбелязано „запознат“ на 02.07.2025 г., но без данни за лицето, което е поставило тази резолюция, и длъжността, която заема, като върху справката е вписан номер от дата 09.07.2025 г. Посочва се, че видно от кадрова справка П. Ц. Ц. няма наложено дисциплинарно наказание и не е в процес на изтърпяване на наказание. Обсъдени са дадените писмени сведения от лицето и колежката му Г.. Приема се, че полицейските служители са заели УП-4, разпоредено за заемане за времето от 18:00 ч. до 18:30 ч. в [населено място], [улица], в локалното платно пл. „Лъвов мост“, но са го напуснали в 18:20 ч., с което са нарушили т. 4.5 „Началниците на РУ СДВР и началниците на ООП и ОСПОСВОР – СДВР при разпореждане на разстановката на силите и средствата за денонощието съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност да определят УП, които да са съобразени с интерактивната карта на престъпността. За всеки наряд /патрул и подвижна полицейски група/ от единната разстановка на смяна да се определят по 4 броя УП с продължителност от 30 минути с определени граници за изпълнение на конкретни задачи, от Заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова дейност от структурните звена в състава на СДВР. Съобразно нормативната база, регламентираща дейността на служителите от група ООР на сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ СДВР, и в частност т. 11 „Старшият на наряда отговаря пряко за правилното изготвяне и отчитане на всички служебни документи при изпълнение на задачите от наряда“ от раздел I на заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова дейност от структурните звена в състава на СДВР следвало да понесе отговорност старшият на наряда, а именно - младши експерт П. Ц. Ц. – командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ при сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ СДВР, като на същия за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР, съставомерно по чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗМВР /небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед/, следвало да се наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

На 10.07.2025 г. е връчена на П. Ц. Ц. покана от членовете на дисциплинарно-разследващия орган, назначената комисия, като на същия се предоставя възможност да се запознае с обобщената справка и материалите в производството, да даде допълнително обяснения или да направи възражения. Върху справката не е направено отбелязване, че П. Ц. Ц. се е запознал с нея.

Въз основа на горното, след като се е запознал със справката и материалите към нея, вземайки предвид тежестта на нарушенията, настъпилите от тях вредни последици, обстоятелствата, при които са извършени, формата на вината, цялостното поведение на служителя, като е конкретизирано, че действието на служителя е довело до небрежно и непълно изпълнение на служебните задължения, на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 2 и чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗМВР, със Заповед № 226з-732/11.07.2025 г. на Началника на О2 РУ – СДВР на младши експерт П. Ц. Ц. – командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ при сектор „Охранителна полиция“ при О2 РУ СДВР е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта, като е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

Заповедта е получена от наказаното лице на 03.09.2025 г.

По делото са приети като писмени доказателства: протокол от 15.07.2025 г., че проверяваното лице не е депозирало писмени обяснения към 11.07.2025 г., съставен от председателя на назначената комисия; удостоверение от началник отдел „Човешки ресурси“ от 20.10.2025 г.; заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова и конвойна дейност от структурните звена в състава на СДВР и протокол за запознаване със същата на 07.02.2025 г. от П. Ц. Ц.; информационна карта на наряда в оригинал.

По делото са изслушани свидетелските показания на Д. Г., които съдят кредитира като дадени обективно и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал. Свидетелят бил в един екип с наказаното лице, от години работи в системата на МВР. Били назначени на 11.02.2025 г. с обхват три общини – „С.“, „Н.“ и „Нови Искър“, като все още имали изпълнителни УП – да стоят по половин час на място четири пъти. Тези УП отпаднали поради неефективност. Заявява, че тя е попълвала информационната карта, но колегата ѝ бил наказан, тъй като си тръгнали по-рано 10 минути от мястото на [улица]. Причината била нейна лична /била в цикъл/, което обаче не можели да впишат в информационната карта и затова отбелязали „по необходимост“. От служителите на наряда изисквали обобщаване на резултатите от смяната, като разполагали с бодикамери, джипиеси, за да ги следят. През деня имали много работа, 12 часа, като заставали на определено място, на което не се проверяват автомобили или хора, а изчаквали да мине половин час. Акцентираща, че нямали регламентирана почивка, случвало се е да не обядват и да не почиват. Почивали, ако има време.

При така установеното от фактическа страна, след като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 211 във връзка с чл. 210, ал. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Актът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 204, т. 4 ЗМВР, тъй като

процесното наказание се явява наложено на основание чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР от началник на РУ СДВР - лице на ръководна длъжност, по отношение на командир на отделение – младши експерт /младша изпълнителска длъжност/, съгласно т. 1 от раздел VIII.1 от Приложение № 1 във връзка с т. 5 на Приложение № 2 от заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР. Не е налице основание за прогласяване на нищожността на оспорения акт съгласно на чл. 168, ал. 1 – ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На основание чл. 210, ал. 1 ЗМВР „дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта“. Оспорваният акт не съдържа всички изискуеми по чл. 210, ал. 1 ЗМВР реквизити.

Разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“, е формално съобразена. Посочено е, че са взети предвид тежестта на нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени те, без да е съобразено, че се касае за едно нарушение. Отчетено е, че от деянията са настъпили вредни последици, но не е посочено в какво се изразяват тези вредни последици и не са изложени мотиви по какъв начин се отразява това при определяне вида на наказанието. Извършена е незадълбочена преценка на поведението на държавния служител, без да се съобрази, че същият е награден веднъж по смисъла на чл. 191 ЗМВР, и, че не са му налагани дисциплинарни наказания.

В конкретния случай формално е посочено, че не се изпълняват от П. Ц. Ц. служебни задължения, но не е конкретизирано къде са разписани тези задължения и от къде се следва тяхното изпълнение. Твърди се, че приложение намира разпоредбата на чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗМВР, но не се установява в какво се изразява съставомерното поведение - небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. От една страна, се сочи от ответника небрежно и непълно изпълнение на служебните задължения, а чрез фактите по делото ответникът сочи неизпълнение на инструкцията и заповед, без да е конкретизирал в коя от двете хипотези на неизпълнението на последната - забавено или лошо. Не може да се изведе по безспорен начин кой акт всъщност се твърди, че е бил нарушен Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. или Заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР. Соци се нарушение на т. 4.5 от Заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова дейност от структурните звена в състава на СДВР, съгласно която „Началниците на РУ СДВР и началниците на ООП и ОСПС – СДВР при разпореждане на разстановката на силите и средствата за денонощието съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност да определят УП, които да са съобразени с интерактивната карта на престъпността. За всеки наряд /патрул и подвижна полицейски група/ от единната разстановка на смяна да се определят по 4 броя УП с продължителност от 30 минути с определени граници за изпълнение на конкретни задачи“. Действително със сочената като нарушена заповед е запознат и П. Ц. Ц., но видно от съдържанието на цитираната точка за него не се въвежда задължение като командир на отделение и старши на наряда, а единствено правило за поведение във връзка с организацията на работа, която създават началниците на РУ СДВР и началниците на ООП и ОСПС – СДВР. Следва да се отбележи и, че за първи път и само в справката се сочи като приложима т. 11 „Старшият на наряда отговаря пряко за правилното изготвяне и отчитане на всички служебни документи при

изпълнение на задачите от наряда“ от раздел I на Заповед рег. № 513з-1079/03.02.2025 г. на директора на СДВР относно организация и въвеждане на единен модел за работа при осъществяване на патрулно-постова дейност от структурните звена в състава на СДВР, но от фактите по делото не се установява, нито се навеждат каквито и да е било твърдения от органа, че **П. Ц. Ц.** неправилно е изготвил и/или неправилно е отчел служебните документи при изпълнение на задачите от наряда. Установи се и от преписката, че производството е водено за нарушения на чл. 29, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, т. 6 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г., съгласно които за всеки участък за обслужване се изготвя указание за изпълнение на ППД /образец приложение № 2/, утвърждавано от съответните длъжностни лица по чл. 26, ал. 1 и 2 от същата и с ред за изпълнение на ППД /установъчни пунктове с определени граници за изпълнение на конкретни задачи и смяна на нарядите/. От съдържанието на цитираните норми не се установява конкретно задължение за наказаното лице, неизпълнението на което да обуславя налагане на наказание. В случая се твърди, че полицейските служители са напуснали УП-4 с 10 минути по-рано от определеното време, които факти по изложените по-горе съображения не могат да бъдат подведени под която и да е от посочените в оспорената заповед разпоредби. Липсата на норма, от която се следва задължението на наказаното лице, предполага невъзможност както за лицето да разбере в какво се изразява „неизпълнение на служебно задължение“, така и за съда да осъществи контрол за законосъобразност на оспорената заповед, конкретно спазен ли е материалният по време, място и лица закон.

Отделно от това, следва да се посочи, че неясно защо наказващият орган е обобщил при налагане на наказанието следното: „след като се е запознал с материалите по проверката, вземайки предвид тежестта на нарушенията, настъпилите от тях вредни последици“, което навежда на извод за повече от едно нарушения, които се твърди, че са извършени, без обаче да е конкретизирано в какво се изразяват тези нарушения и при какви обстоятелства са извършени те, както и кои са наказанията, които се предвижда да бъдат наложени при извършването им. В случай на извършени няколко нарушения органът е следвало да приложи разпоредбата на чл. 197, ал. 2 ЗМВР, която не е цитирана в оспорената заповед, и да изложи мотиви защо налага едно-единствено наказание.

Приемайки обратното, че от събраните по делото доказателства обективно се установяват в достатъчна степен нарушенията и неговият нарушител, то съдът държи да отбележи, че в оспорената заповед не се сочи нито виновно поведение на нарушителя, нито е посочена формата на вина. Отделно от това, не е изначално изключена възможността неизпълнението по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР да се квалифицира като незначително. Именно в тази хипотеза нарушенията би било маловажно по смисъла на чл. 198, ал. 2 от ЗМВР, а съответстващото му дисциплинарно наказание е „мъмрене“.

Съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените по чл. 197, ал. 1 от този закон дисциплинарни наказания. Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушенията и не по-късно от една година от извършването му /чл. 195, ал. 1 ЗМВР/. Съгласно чл. 196 ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, като се приема за открито, когато същият този орган е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В конкретния случай не би могло да се установи кога започва да тече двумесечният срок от откриване на нарушенията, доколкото върху справката с рег. номер от 09.07.2025 г., в която са отразени резултатите от проверката, е поставена резолюция „запознат“ с дата 02.07.2025 г., но липсва отразяване на имената и длъжността на лицето, което е поставило подписа си под

резолуцията. Препятства се изводът на съда към кой момент са постъпили материалите по дисциплинарното производство при компетентния дисциплинарно наказващ орган и същият е установил безспорно нарушението и нарушителя, както и дали са налице основания за прекратяване на дисциплинарното производство по чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР.

В разпоредбите на чл. 205 и чл. 206 от ЗМВР са разписани и следните процесуални правила: дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат. За изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпреди извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по чл. 204 от с.з. След приключване на проверката и преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, но и да събере и оцени всички доказателства, както и доказателствата, посочени от държавния служител

В конкретния случай дисциплинарното производство е приключило в срок до 4 месеца от образуването му, като в хода му провереното лице **П. Ц. Ц.** е дало своите обяснения. Формално е обсъдено в заповедта писменото сведение от 07.04.2025 г., но върху него няма отбелязване на коя дата и от кого е прието то с посочване на имената на лицето, което е приело сведенията, и длъжността, която заема, т.е. не може да се формира извод, че същите са приети именно от дисциплинарно наказващия орган. Отделно от това, липсват безспорни данни, че **П. Ц. Ц.** се е запознал с резултатите от проверката, обективирани в справката. Действително, е била предоставена нова възможност за депозиране на възражения и изслушване, но това се е случило чрез покана на членовете на комисията, която е назначена да проведе проверката по случая. Нарушена е при това разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, в която алтернативно са посочени възможностите за изразяване на защитната теза на държавния служител – същият да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, като това следва да бъде осъществено в двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР пред дисциплинарно наказващия орган. Правото на участие на **П. Ц. Ц.** във воденото дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 3 от ЗМВР е ограничено, поради което се формира за наличието на съществени процесуални нарушения - основание за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Не е реализирана целта на закона. Нарушен е и принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, съобразно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Преди всичко административните органи следва да упражняват своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Вярно е, че целта на дисциплинарно наказващия орган е да дисциплинира държавния служител при изпълнение на служебните му задължения и упражняване на служебните му правомощия, но от друга страна, налагането на дисциплинарното наказание следва да бъде последица от проведена процедура, при която не са съществено ограничени правата на наказаното лице. Наказанието „писмено предупреждение“ е

наложено несправедливо, същото не съответства на тежестта на нарушението, а тя е и незначителна. Допуснатите процесуални нарушения, от категорията на съществените, ограничават правото на защита на наказаното лице и осъществяването на съдебния контрол представлява ли конкретното деяние нарушение на служебната дисциплина и какво е наказанието, което му се следва, вкл. и доколкото за това нарушение законът дава възможност за налагане на друго по-леко наказание от процесното, а именно – „мъмрене“.

Извод: оспорената заповед е незаконосъобразен административен акт и като такъв подлежи на отмяна /чл. 172, ал. 2 АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК от СДВР – юридическото лице, в структурата на което е органът, издател на оспорения в настоящото съдебно производство акт /по аргумент § 1, т. 6 ДР АПК във връзка с чл. 37, ал. 2 ЗМВР/, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 760 лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение. Последното съдът не намира за прекомерно с оглед правната и фактическа сложност на делото, поради което е неоснователно направеното от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК във връзка с чл. 8, ал. 2, т. 3 Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 388.58 евро.

Така мотивиран, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 226з-732/11.07.2025 г. на Началника на 02 Районно управление - Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. Ц. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 388.58 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно оспорване по аргумент от чл. 211, изр. трето във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: